

der er Udfigt til, at Kornet i Fremtiden vil stige, og dette kan vel siges, men det kan ikke bevises; det er muligt, at det vil ske, men det er ogsaa muligt, at Kornet i Fremtiden vil blive billigere, end det hidtil har været. Det forekommer mig, at man affurat med ligesaa god Høie kan sige, at det vil være heldigt for Staten at faa sine Kornafgifter kapitaliserede og afløste, da den nu vil faa en god Betaling for dem. Det kan vel være muligt, at Kornets Pris bliver højere i Fremtiden; men det kan ogsaa hænde, at der i en vis Periode vil blive lavere Kornpriser, end vi hidtil have haft, og, hvis Staten nu for Tiden fik sine Kornafgifter kapitaliserede og afløste, medens vi derefter fik en Periode, f. Ex. paa 20 Aar, hvori Kornpriserne bleve lavere, vilde Staten i Løbet af disse 20 Aar vinde saa Meget ved Renter og Renters Rente, at der, selv om Kornpriserne i Fremtiden bleve højere, dog skulde en lang Tid til, for at vi kunde sige, at Staten vilde faa Tab af sin Afløsning. Det, som jeg i alt Fald bestemt maa fastholde, er, at begge Parter stilles fuldstændig lige. Jeg veed godt, at det, hvis vi skulle have noget Udbytte af vore Forhandlinger, er nødvendigt, at Rigsdagens to Afdelinger vise Imødefommenhed ligeoverfor hinanden, og jeg har ved flere Leiligheder viist, at jeg er tilbøjelig til at ræffe mig saa langt som muligt for at imødefomme Landsthingets billige Fordringer, men jeg har ogsaa det Haab, at Landsthinget til Gjengæld vil mindes det gamle Ordsprog, at der skal Noget for Noget, naar Venkab skal holdes. Jeg ønsker ganske vist, at vi kunne opnaa Enighed med Landsthinget med Hensyn til denne Sag, men jeg ønsker, ikke at vi opnaa den paa den Maade, at vi lade vore Forslag falde for at vedtage Landsthingsforslaget usorandret. Dette vilde jeg tværtimod anse for meget uheldigt, og dersom ikke vort Hovedændringsforslag under Nr. 1 bliver vedtaget, vil jeg stemme imod hele Loven, idet jeg vilde anse det for høist uheldigt, om Forslaget skulde blive vedtaget i den Stikelse, hvori det er kommet til os fra det andet Thing. Dette med Hensyn til Kornafgifterne. — Det Forslag, vi have

stillet under Nr. 3, er ganske vist af noget mindre Betydning, og jeg vil sige, at jeg ikke vil tage mig det meget nær, hvad enten det bliver vedtaget eller ikke, men jeg tror alligevel ikke, at Staten vil lide Tab, selv om dette Forslag bliver vedtaget. Jeg har vel set, at det er blevet anført, at endel af disse halve Kjøbesummer i tidligere Tid skal være blevet indbetalt i Statskassen, men dette beviser ikke meget; det kommer an paa, til hvilken Tid disse halve Kjøbesummer ere blevne indbetalte. I den Tid, da den almindelige Rente var 4 pCt., var det ganske naturligt, at mange Arvesætere kunde ønske ved Indbetalingen af disse halve Kjøbesummer at frigjøre deres Eiendomme for denne mindre Prioritet, naar de derved kunde faa Udfigt til at faa en større Prioritet i dem, og, naar de kunde faa den til 4 pCt., men jeg antager rigtignok ikke, at mange Arvesætere for Eftertiden ville indbetale disse halve Kjøbesummer, naar det er muligt, at de kunne blive staaende i Eiendommene. Jeg lægger imidlertid ikke særdeles stor Vægt paa, om dette Forslag bliver vedtaget eller ikke, men hvad jeg lægger særdeles Vægt paa, er, at vort Forslag under Nr. 1 til § 2 bliver vedtaget.

Rasmussen: Det høie Thing vil se, at jeg foruden at have deltaget i at stille Forslagene under Nr. 1 og 3 ogsaa har tilladt mig at stille et Forslag under Nr. 2 til § 3 i Lovforslaget. § 3 gaar ud paa at bestemme, hvorledes Afløsningen skal foregaa med Hensyn til Recognitioner, og det er fastsat i Lovforslaget, at disse skulle kunne afløses mod Betaling af Recognitionens Beløb 1 $\frac{1}{10}$ Gang. Jeg har foreslaaet, at de skulle kunne afløses mod Betaling af Recognitionen een Gang, dog saaledes at der lægges $\frac{1}{10}$ til, dersom der samtidig foregaa Besidderstifte. Jeg tror, at Statskassen meget godt kan være tjent med en Afløsning paa denne Maade imod Betaling een Gang, thi i Motiverne til det Lovforslag, Regjeringen ifor havde forelagt om samme Sag, var det oplyst, at der i Reglen vil foregaa Besidderstifte hvert 25 Aar; dersom det er Tilfældet, vil Statskassen meget godt kunne være tjent med en Af-